

sovint locucions i exemples en els quals apareixen les paraules del lèxic. Per tot això, és una obra que hem d'acceptar ben de grat, i ben convenient seria que cada comarca posseís un vocabulari anàleg, amb la qual cosa els treballs de síntesi quedarien simplificats, i, a més, més ben fonamentats.

A.-M. B. i M.

SANTIAGO ALONSO GARROTE : *El dialecto vulgar leonés hablado en Maragatería y tierra de Astorga*. Notas gramaticales y vocabulario. Segunda edición revisada y considerablemente aumentada. Madrid, Instituto Antonio de Nebrija (CSIC), 1947. 352 pàgs. («Biblioteca de Dialectología y Tradiciones Populares».)

La monografia que el Sr. Alonso Garrote dedicà a un dels parlars pertanyents a l'extens i matisat domini dialectal lleonès fou publicada l'any 1909. Tenia el caràcter de materials aportats per un coneixedor expert i documentat, però quelcom allunyat del *to* que sols proporciona una formació professional. Amb tot, el seu llibre fou utilitzat constantment pels dialectòlegs, que hi veien un important recull d'elements lingüístics leonesos, fins al punt que, esgotada de fa temps la primera edició, l'Instituto Antonio de Nebrija l'ha acollit, amb molt bon encert, en el nombre de les seves publicacions. Aquesta segona edició, especialment el vocabulari, ha estat molt augmentada.

A.-M. B. i M.

ANTONIO LLORENTE MALDONADO DE GUEVARA : *Estudio sobre el habla de la Ribera. (Comarca salmantina ribereña del Duero)*. Salamanca, Colegio trilingüe de la Universidad (CSIC), 1947. 252 pàgs. + 3 mapes. («Tesis y Estudios Salmantinos», V.)

Aquest treball ens presenta una estructura que, com a tal, supera la de la major part de les aportacions monogràfiques al conjunt de la dialectologia peninsular moderna. Es divideix en tres parts : Introducció, Anàlisi lingüística i Vocabulari.

La Introducció és un estudi complet dels factors històrico-geogràfics que determinen el dialecte, literatura dialectal, mètode seguit per a recollir els materials, pla d'exposició de l'obra, bibliografia, etc.

La segona part és la més important de l'obra (pàgs. 59-224). Consta dels següents capítols : 1) fonètica descriptiva o pronunciació ; 2) fonètica històrica ; 3) morfologia ; 4) sintaxi ; 5) lexicografia i semàntica, i 6) resums. Aquesta estructura ens sembla molt encertada, perquè tracta de la mateixa manera els elements lingüístics que integren un parlar determinat. El propi Vocabulari (que en altres treballs constitueix un nucli fonamental) no solament no perd res d'ésser considerat en un capítol de l'anàlisi lingüística, sinó que pot ésser molt més treballat ; en efecte, el Sr. Llorente, en el capítol de lexicografia i semàntica, pot detallar i classificar segons diferents criteris la riquesa lèxica de la comarca *riberana*, mentre que aquèsts matisos passarien despercebuts